

La benzinera de Vidreres de Sayols obté la legalitat

JOSEP GELI

La sentència del Tribunal Constitucional del 8 d'abril de 2013 a l'anul·lar les sentències de la Sala Tercera del Tribunal Suprem del 6 d'abril de 2011 i del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Secció Tercera, Sala del Contenciós de 2 febrer 2007, recupera com a vigent i a executiu l'àmbit clau 9 del Pla General de Vidreres de 2003 que comprèn la benzinera entre altres activitats que pertanyen al Grup Sayols a través de AREA DE SERVICIO CABANYES, S.L. El recurs d'empara estimat es fonamenta en l'article 24 de la Constitució que empara el principi de tutela judicial sense indefensió, que no fou respectat per les sentències anul·lades del Suprem i del TSJC. El recurs d'empara ha estat dirigit per l'advocat Josep Geli Vilallonga amb col·laboració del catedràtic de Dret Administratiu i President de l'Associació Espanyola de Dret Urbanístic Martí Bassols Coma.

La dita sentència del Constitucional també té efecte directe i indirecte sobre les sentències del Jutjat del Contenciós núm. 1 de Girona de data 28 juliol 2009 i la del TSJC de data 8 maig 2012, Secció Tercera del TSJC que ratifica la d'instància, que denega llicències de la zona clau 9 del Pla General de Vidreres 2003 i ordena sotmetre al Jutjat del Penal presumptes responsabilitats dels actors per desobediència al no haver enderrocat la benzinera com havien ordenat reiteradament resolucions del Tribunal Suprem i TSJC.

El llarg periple seguit que ha durat més de 20 anys (la llicència de la benzinera es va atorgar per l'Ajuntament i la Comissió d'Urbanisme de Girona el 1988) i ha tingut durada, com llicència nul·la per tractar-se erròniament de zona verda, fins la sentència d'empara del Constitucional comentada de 2013. Tot ha estat un creuament de resolucions judicials i d'incidents de tot ordre que han abocat a una confusió derivada d'una sentència del Tribunal Suprem de 1998 que declarà la benzinera sobre zona verda, en quina sentència el propi Magistrat ponent formulà un vot particular en contra d'aquesta tesi. Ara creiem que s'ha arribat a l'esclariment de l'error comès, que reconeix també la sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, de 29 de novembre de 2006.

La jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans constitueix paradigma de la necessària prevalença dels drets constitucionals per sobre dels conflictes i/o encreuaments de normes com succeeix en el món dels plans urbanístics a voltes de difícil interpretació, doctrina que recull la sentència comentada. La sentència comentada és de gran importància, no només pel seu contingut i fallo, sinó que des de la Llei Orgànica 6/2007 passà el filtre d'acreditació obligada "d'especial transcendència constitucional", no ho superen el 95% de recursos d'empara constitucional. Aquest diari ha informat puntualment en diverses ocasions del tema, que bé justifica la present nota.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2013/07/20/benzinera-vidreres-sayols-obte-legalitat/626998.html?utm_source=rss